

bestyrelsen i Forening med Skoledirektionen. Jeg synes, at det er ganske naturligt, at i Tilfælde af Uenighed skal Ministeriet afgjøre Sagen. Men naar der ikke er Uenighed, men begge Parter ere enige om, at der skal oprettes faste Lærere-møder, saa forekommer det mig, at, naar man indretter Skoledirektionen saaledes, som man bør for at kunne have Tillid til den, og naar Kommunalbestyrelsen er enig med den, maa man ogsaa have den Tillid til den underordnede Autoritet, at man kan betro den Afgjørelsen af Spørgsmaalet og ikke behøve at gaa til Ministeriet derom. — Det er blot disse Bemærkninger, jeg vil tillade mig, som maatte mere ere Hensstillinger end egentlige Indrivingsforslag. Jeg har kun bragt dem frem for yderligere at præcisere, hvad jeg vilde, og skal herved altsaa tillade mig at anbefale dem.

S. Wedersen: Jeg har jo havt tilstrækkelig Leilighed til i Udvalget at høre det ærede Medlem for 10de Kreds (Jessen) fremsætte sine Betragtninger angaaende Sommerkolegangen paa Landet og dens Jernføring med Kjøbstædernes, og jeg kan ikke Andet end paastjønne den Barme og Interesse, hvormed han taler Landalmuebørnernes Sag og holder paa Fyldestgjørelsen af den Ret, som de have til at nyde Godt af den Oplysning, som det Offentlige tilbyder. Dette er ikke sagt paa Skrømt, jeg erkjender, at det ærede Medlem omfatter denne Sag med oprigtig Barme; men jeg tror paa den anden Side, at hans Barme for Sagen gjør ham vel blind for de praktiske Ulemper, for ikke at sige uovervindelige Hindringer, der ere for at komme bort fra den Grundforskjellighed, som det ærede Medlem har overset, mellem Forholdene paa Landet og i Byen. Der er Ingen, der nægter, at Fattigfolk i Byen saa vel som Fattigfolk paa Landet have en Trang til og en Ret til at faae Understøttelse af deres Børns Arbeidskraft; men det ærede Medlem kan ikke overbevise mig, og vil neppe kunne overbevise Nogen, som bor paa Landet og er kjendt med de landlige Forhold, om, at det forholder sig paa samme Maade med et Barn paa Landet som med et Barn i Byen, der gaar i Skole den halve Dag og har den anden Halvdel af Dagen til Erhverv. Dette kan ikke saaledes overføres fra By til Land. Det lader sig ikke gjøre for Børn paa Landet at faae Halvdagsbeskæftigelse; det kan slet ikke komme i Betragtning der. De Folk, som skulle benytte Arbeidskraft til den Gjærning, som Børn i den skolepligtige Alder kunne

udføre, hvilket nærmest maa være Dyrde- eller Bogtergjærningen, kunne ikke have dobbelt Besætning een til Formiddagen og een til Eftermiddagen; det kan der fornødtigvis ikke være Tale om at gennemføre. Hvor megen Interesse man end kan have for Børnernes aandelige Udvikling, er det dog ogsaa vist, at deres legemlige Fornødenheder skulle tilfredsstilles og staffles tilveie, og jeg siger da, at det kun er en daarlig Trøst, en daarlig Udvei, naar det ærede Medlem vil henvise os til, at de Forældre, som maatte komme til at savne deres Børns Arbeide ved ikke at kunne holde Børnene hjemme og altsaa ikke faae deres Bidrag i Sommerhalvaaret, kunne faae det Minus, der saaledes er fremkommet, erstattet fra Kommunens Side paa samme Maade, som de kunne faae, hvad Andet der mangler. Jeg siger, at denne Henvi-sning virkelig er en daarlig Trøst for disse Forældre, og det er ingen god Tjeneste, som derved yder disse mange Familier, som netop lægge den allerstørste Bægt paa, og sætte deres Stolthed i ikke at trænge til offentlig Hjælp. Det er min Overbevisning, forsaavidt jeg kan overse Forholdene paa Landet, at den Forbedring i vort Skolevesen, som er bragt i Forslag her, udført nogenlunde med de Tanker for Die, der ere givne i Lovforslaget, vil føre vor Almue frem til et smukt Udviklingstrin, og vil skabe en Slægt, der ikke skal vise sig som aandelige Vantrivninger. Noget Saadant vil ikke blive Følgen af dette Lovforslag, saa lidt som det foresten har viist sig, at de i Folket, som have benyttet, hvad der er givet i Anordningerne om Skolevesenet af 1814 med alle deres Mangler, have høstet daarlige Frugter af deres Bestræbelser. Det var kun disse Bemærkninger, som jeg vilde gjøre angaaende min Stilling til det ærede Medlems Forslag, som uægtelig røber en oprigtig Interesse for vore Landsbybørn, men som paa den anden Side som sagt lider af den uheldige Stævant at være uigjennemfjølgt. Derfor vi alt havde den Tilstand, som det ærede Medlem vil skabe, og vore Forslag saa gik ud paa at gjøre en Forandring heri, kalde et vundet Resultat tilbage, kunde jeg forstaa det ærede Medlems Stilling; men idet han vil skabe en ny Tilstand og saa raisonnerer rasst, at naar man kan undvære Børnene de to halve Dage, saa kan man ogsaa undvære dem i fem, da indtager det ærede Medlem en Stilling, hvis Logik jeg ikke forstaa.

Suel: Medens jeg meget glæder mig over